

מארד התגבור וחרבות - המחלקה לתרבות תורנית

בל ירברת לעירן בפרשת השכלה
ערוכים בידם נאמה ליבוביץ - שנות התשע עשרה

מקץ (תש"ב)

מ"ב - מ"ג - מ"ד

שאלות מבנה

להבנת מבנה הפרקים האלה עיין בצויר הבא:

[הירידה הראותה מזרימה]
(מ"ב ט"ו - מ"ג י"ד)

מ צ ר י ס

כ נ ע ז

קדמא: יעקב רבניר: שיחה א'

- חסימה
- (בMASTER) -

ירושף ואחריו: שיחה ב'

במלון
האחים

יעקב רבניר

יעקב רבניר: שיחה א'
- הפסיקת
- "ויהרעב כבד בארץ" -
יעקב רבניר: שיחה ב'

[הירידה השניה מזרימה]

(מ"ג ט"ו - מ"ד י"ז)

ירושף נאסר על הבית
האחים נאסר על הבית

ירושף ואחריו

ירושף נאסר על הבית

1
2
3
1
2
3

I
II

1) מה המייחד במבנה סיפור הירידה הראשונה?
(אשוח גם את סימומיהם של הטיחות הטוגנות)

2) מדוע נגמרה שיחה א' שבין יוסף לאחיו (בפ' מ"ב)
בדברי יוסף ולא בחגوبة האחים?
ונגמרה שיחה ב' שבין יוסף לאחיו בתגובה האחים?

3) מה ההבדל בין סיום שיחה א' של יעקב רבניר
לבין סיום שיחה ב' בין יעקב לבניו ומה גורם לסוכני הזה?

4) מה המייחד במבנה סיפור הירידה השניה?
למה מצטמצמת החורבה בשיחה יוסף עם אחיו בכוואם מזרימה שניית (I-3)
בשני פסוקים מזד יוסף בלבד? (פסוקים מ"ג כ"ז, מ"ג כ"ט) ואינה מסורת

כלום על הטיחה בזמן-הטסה?
(מ"ד ז'-י"ג)

5) למה לא מסתויימת שיחה האחים עם אסר על הבית (מ"ד ז'-י"ג)
בחגوبة האחים אלא בחגوبة אלמת בלבד?
מה היה בדברי יוסף האחדרוניים (מ"ד י"ז) כדי לעורר את יהודת לטאת את
נאומו (מ"ד י"ח - ל"ד) אחרי שבדבורה הראיסטון (מ"ד ט"ו) כבר תמייאס
ויתר על כל הצדקות?

ב. מ"ג י"ב וכסף מטנה קחו בידכם ואות הכסף המושב בפי אמתחותיכם מסיבו בידכם.

ט"ו ויקחו האנדים... ומטנה כסף לך בידם.

ר"י י"ב ד"ה וכסף מטנה: טין טנים בראשון ד"ה לך בידכם לשובור אוכל, טמא הוקר השער

באור " " וכסף מטנה: "ואות הכסף המושב" הוא פרטן של "וכסף מטנה", לבאר מדו"ע צוה לקחת פי שניים בראשון, והיינו אחד בראשון

לשובור אוכל, והתני להזכיר הכסף המושב, והוא הדרך הנהוג במקרא, וראיה לפניו לפניו ט"ו: "ויקחו האנדים את המנחה ומטנה כסף לך בידם" - וכן לסתם בפסוקים כ"א-כ"ב.

1) מה הקשי בפסוק י"ב לאניהם ומה ההבדל ביניהם בישוב הקשי?

2) כיצד רואה בעל הבואר בפסוקים ט"ו וכן בפסוקים כ"א-כ"ב ראייה לדעתו נגד דעת ר"י?

xx 3) למה מתחנו הבואר באומרו "והוא הדרך הנהוג במקרא" והיכן מזינו דרך זו במקרא?

ג. מ"ג ט"ו ומטנה כסף לך בידם ואות בניימין.

הכתב והකלה: מתחילה, כאשר החעור ריעקב לחוש פן הוקר השער לא נקרה כסף מטנה כי אם אותו סכום שהוא פי שניים בכסף המקנה כפי שער הראשוני,

ולבן פרט אחורי עוד "ואות הכסף המושב".

אמנם אחרי שכבר החידד סכום הכלfel להיווח כסף מקנה, ובחייביבו גם בכסף המושב, הנה אין כאן כי אם שני מיני כסף: כסף מקנה וכסף חמושב, ושתן אלה נקראים כאן "מטנה כסף".

x 1) מה כתה לו?

2) מהו לדעתו ההבדל שבין "כסף מטנה" לבין "מטנה כסף"?

3) האם מסכימים הוא בפירושו עם בעל הבואר או מנהיג לו?

ה. מ"ג י"ב וכסף מטנה קחו בידכם ואות הכסף המושב בפי אמתחותיכם חטיבו בידכם.

העמק דבר: הזהירים שלא ימתינו עד שיטאלו על זה: אלא בבואה לפניהם יתחזו בידם גלווי לכלל.

היכן מזא בפסוקנו רמז לכך?

ח. מ"ג י"ח: .. אנהנו מובהים להתגולל עליינו ולהתגמל עליינו ולקחת אותנו לעבדים ואת חמורנו.

רמב"ן: ד"ה וטעם לקחת אותנו לעבדים ואת חמוריינו כי יdaggo על חמורייהם, לאמר: הנה יקחו גם את חמוריינו עם אמתחותיהם ולא נוכל לסלוח לביתינו בר וימתו כולם ברעה.

רמב"ם: מורה נבוכים: מאמר ג', פרק מ... שחלמת בני אדם על ממונם כחמלתם על נפשם וקצת ב"א יגדיל ממונו על בפסו. אמן להטוטה בינהם הוא על הרוב: "ולקחת אותנו לעבדים ואת חמוריינו".

מה הקשי בפסוק ומה ההבדל בין שתי המתשובות ליסובו?

ל. כ"א ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחותינו והנה כסף איש בפי אמתחו כנספו במטקלו, ונשב אוחנו בידינו... לא ידעו מם כנספו באמתחותינו.

ר' אברהם בן הרמב"ם: סיירוד זה יש בו קזר והוא כולל למה שראו מהשבת הכסף במלון ולמה שראו מנגנו בביהם כאשר חזרו לסתם.

אברבנאל: טנו מפני הצלות, מפחדם שלא יאמר האיש: למה לא טב האחד (טמא הכסף במלון) בלבד עם כספו מסט? אכן אמרו טבולם מצאו כספיהם טם ולא היה ראוי טיסטובו כולם, מפני רעבון בתייהם ולאן הלכו לדריכם מדעתם סייביאו כספיהם לשובור אוכל.

1) מה הקשי בפסוקנו ומה ההבדל העקרוני בין יטובי טביהם?

xx 2) החוויל לעכotta חסובה אחרת, מה לא חזר האחד מן המלון מיד עם מצאו את הכסף?

השאלה חסומה אך קשות ביזהר, יפתחו כ"א לפדי הבנחות. סאלות וגם תשובה לא לטלוח לנחמה ליבובין, קריית מטה, י"ר ו ט"ס